

Hirdetések:

1. Ma Laetare-vasárnap, az öröm vasárnapja van.

A mai napon zárul a Katolikus Karitásztól meghirdetett **nagyböjti adománygyűjtés**. A tartós élelmiszereket a *Szent Anna oltárnál* gyűjtjük, a pénzadományokat pedig a *Karitásztól perselybe* lehet bedobni. A beérkező adományokat a Karitásztól munkatársai juttatják el a Cegléden és környékén élő rászorulókhhoz.

2. **Hétfőn délután 3-kor Biblia óra**, utána **nyugdíjas klub** lesz a *plébánián*. **Kedden este 6-kor** a **harmadéves**, **7-kor** a **haladó katekumen** csoport találkozik a *plébánián*. **Szerdán este 6-kor felnőtt katekézist**, utána **negyed 8-kor jegyeskurzust** tartunk a *plébánián*.

3. **Kedd este fél 6-tól keresztutat** járunk a *Magyarok Nagyasszonya Kápolnában*.

4. **Jövő csütörtökön este 6-tól Földi-Kovács Andrea** mesél megtéréséről. Tanúságtételét az **Eucharist Zenekar** kíséri. Az esemény a *Templomban* kerül megrendezésre. A programon való részvétel ingyenes, a helyszínen adománygyűjtés tartunk a rendezvény költségeinek fedezésére.

5. A héten **elsőpéntek** lesz. **Reggel 7-kor** és **este 6-kor** mondunk **szentmisét** a *Templomban*. A szentségimádás elmarad, helyette **fél 6-tól keresztutat járunk** a *Templomban*. A nap folyamán meglátogatjuk a betegeket.

6. **Jövő szombaton** tartjuk az **egyházközség nagyböjti lelkinapját**. A nap délelőtt szentségimádás lesz reggel 8-tól délelőtt fél 12-ig a *Szent Klára kápolnában*. Várjuk azok jelentkezését, akik legalább fél óras imaidőt tudnak vállalni a kihelyezett Oltáriszentség előtt. Erre feliratkozni a sekrestyében lehet.

A lelkinap **délután 1-kor fog kezdődni** a *katolikus iskolában*, és az este 6-os misével ér majd véget. A lelkinap témájában kapcsolódni fog a csütörtöki tanúságtételhez. Kérjük, hogy részvételi szándékot jelezzék a sekrestyében való feliratkozással! Aki teheti, hozzon egy tányér pogácsát, süteményt!

7. **Április 12-ére, szombatra vendég gyóntatót** hívunk, aki délután **5-től** várja a *Templomba* mindazokat, akik szeretnék elvégezni húsvéti szentgyónásukat. Éljük a lehetőséggel!

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI
KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2025. március 30. XVIII. évf. 13. szám

CEGLÉD RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

Cím: 2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. *Tel:* +36-53-311-144

Számlaszám: MBH Bank Nyrt. 10103812-08250137-00000000

<http://www.cegledplebania.hu> fejeregyhazi.tamas@vaciegyhazmegye.hu

cegledromaikatolikusplebania@gmail.com

NAGYBÖJT 4. VASÁRNAP – LAETARE-VASÁRNAP

A válaszos zsoltár válasza: *Ízleljétek és lássátok, * milyen édes az Úr.*

„Ma levettem rólatok Egyiptom gyalázatát.”

Ez ránk még inkább vonatkozik, mert Izrael csak a külső fogság gyalázatából szabadult meg, mi azonban Urunk, Jézus Krisztus vére által a bűn gyalázatától. Megszabadulásunk állomásait a mai Evangéliumban Üdvözítőnk ajkáról hallott példabeszéd tárja elénk. Isten akkor veszi le gyalázatunkat, ha a gyalázatot gyalázatnak tartjuk. Amikor az atyai ház és a disznóól közötti különbség tudatosan bennünk, és rádöbbenünk, hogy a sertések eledelét is képesek vagyunk megkívánni. Úgy látszik, ez is kegyelem, s ezzel a kegyelemmel is együtt kell működni. A sertéskondába való légiónyi ördög ma arra veszi rá nemcsak a világ fiait, hanem sokakat közülünk, hívők közül is, hogy a gyalázatot ne tartsuk gyalázatnak. Amikor hívő szülők minden lelkiismeret-furdalás nélkül asszisztálnak lányuknak, fiuknak, hogy az barátjával, barátnőjével szexuális kapcsolatra lépjen. Amikor a családtervezéssel nyugodtan kiiktatják a keresztnek még a lehetőségét is, és Péter utódja szavát semmibe véve védekeznek az élet ellen. Amikor papok és szerzetesek a langyos, kényelmes, kispolgári élet még gyalázatosabb kísértésének engedve agglegényéletet élnek, mely nagy bűnök nélkül is súlyos bűn. (Csak a mennyek országáért vállalt szüzesség igazi

érték: a kényelemből fakadó vagy más választás híján kijutott, meg nem harcolt, pótcselekvésekben feloldódó facérság nem az.) Nézzük végig életünket: látjuk-e rajta a szégyellni való gyalázatot? Ha igen, esélyünk van arra, hogy Isten egy nap leveszi rólunk. De kevés meglátni gyalázatunkat, el is kell indulnunk az Atya háza felé, melynek kapuja az Egyház és a templom kapuja, s csak az lépheti át, aki útközben keserűen átérezte méltatlanságát. Az őszinte szentgyónás a Szent Negyvennap lényegéhez tartozik. De a méltatlanságunk miatti fájdalom, s még a bűnök bevallása sem a gyalázat elvétele. Mi gyalázatunkat csak felismerhetjük, szégyellhetjük, bevallhatjuk, de le nem vehetjük magunkról. Egyedül Isten, a végtelenül irgalmas Isten veszi le: elénk siet, nyakunkba borul és átölel. Az Atya nem rehabilitálja tékozló fiát, hanem új világba emeli. Isten soha semmit sem restaurál: Mindenki, aki Krisztusban van, új teremtmény. A régi megszűnt, s valami új valósult meg. *(Barsi Balázs atya)*

A remény nem csal meg – Ferenc pápa levele a szentévre (4. rész)

Azon túl, hogy Isten kegyelméből merítünk reményt, *az idők jeleiben* is fel kell fedoznünk, melyeket az Úr nekünk ad. Amint a II. Vatikáni Zsinat megállapítja: „*Az Egyháznak mindig kötelessége vizsgálni és az evangélium fényénél értelmezni az idők jeleit, azért, hogy minden nemzedéknek megfelelő módon tudjunk választ adni az emberek örök kérdéseire a jelen és az eljövendő élet értelméről és e kettő összefüggéseiről.*” Oda kell tehát figyelni arra a sok jóra, amely a világban jelen van, nehogy megkísértsen bennünk annak gondolata, hogy teljesen elborított bennünket a rossz és az erőszak. Az idők jeleit azonban, melyek az Isten üdvözítő jelenlétére szoruló emberi szív vágyakozásáról árulkodnak, a remény jeleivé kell változtatnunk.

A remény első jele a *békében* jelenik meg a világ számára, mely újra a *háború* tragédiájába süllyedt. A múlt drámáiról megfélemlítve az emberiséget új és nehéz próbatétel sújtja: sok nép az erőszak brutalitásától szenved. Van-e még valami, amit ezek a népek már ne szenvedtek volna el? Miként lehetséges, hogy kétségbeesett segélykiáltásuk nem indítja a nemzetek felelős vezetőit arra, hogy véget vessenek a sok regionális konfliktusnak, pedig

tudtában vannak, milyen következményeik lehetnek az egész világra nézve? Túl merész álom, hogy hallgassanak el a fegyverek és ne okozzanak több pusztulást és halált? A jubileum emlékeztet arra, hogy „*a békeszerzőket Isten fiainak fogják hívni*” (Mt 5,9). A béke utáni vágy mindenkit kihívás elé állít, és konkrét tervek megvalósítását követeli.

Reménnyel tekinteni a jövőbe azt is jelenti, hogy lelkesedéssel teli a világnézetünk, amelyet továbbadunk másoknak. Szomorúan kell megállapítanunk, hogy sajnos ez távlat sok esetben hiányzik. Ennek első következménye az, hogy *elvész az élet továbbadásának vágya*. A féktelen életritmus, a jövőtől való félelem, a biztos munkahely és a megfelelő szociális védelem hiánya, valamint az olyan társadalmi modellek miatt, amelyekben a teendőket nem a kapcsolatok ápolása, hanem a haszonszerzés diktálja, sok országban aggasztó mértékben *csökken a születések száma*.

Az élet iránti nyitottság a felelős apasággal és anyasággal együtt az a terv, amelyet a Teremtő a férfiak és nők szívébe és testébe írt; ezt a küldetést bízta az Úr a házastársakra és szerelmükre. Sürgősen szükség van arra, hogy az államok törvényhozói munkája mellől ne hiányozzék a hívő közösségek és az egész polgári közösség összes összetevőjének meggyőződéses támogatása, mert minden társadalom jövője *a fiataloknak attól a vágyától függ, hogy gyermekeknek adjanak életet*, és ez remény kérdése is: a reménytől függ, és reményt ébreszt. Ezért a keresztény közösség senkinél sem támogathatja kevésbé egy olyan, *reményt adó társadalmi szövetség* szükségességét, amely olyan jövőért dolgozik, amelyre a világ sok táján üresen álló bölcsőket megtöltő gyermekek mosolya jellemző. Valójában azonban mindenkinek szüksége van arra, hogy életörömét visszanyerje, mert az Isten képére és hasonlatosságára teremtett ember (vö. Ter 1,26) nem elégedhet meg a túléléssel vagy az eléledgeléssel, azzal, hogy alkalmazkodik a jelenhez, és hagyja, hogy pusztán anyagi javakkal elégítsék ki. Ez individualizmusba zár, rombolja a reményt, szomorúságot kelt, mely befészkelődik a szívbe, keserűvé és érzéketlenné tesz.